

Rechtsbescherming
controle handelingen

Defiscalisering groepsrente

Senioren dag 2008

VHMF
November 2008

Informatief

60

Redactie
J. Glazenburg
P.M.H. Soomers

Ledenadministratie
J.W.J. Swinkels (Hans)

Bestuurssamenstelling

Voorzitter

drs. H.A.A.M. Rutten (Erik) Belastingdienst/Oost-Brabant/
kantoor Eindhoven

Vice-voorzitter

J.A.A. Herings (Hans) Belastingdienst/FIOD-ECD/
kantoor Utrecht

Secretaris

J.W.J. Swinkels (Hans)

Penningmeester

P.B.J. Ham (Paul) Belastingdienst/Douane Noord/
kantoor Hengelo

Leden

mr. J.M.J. Engelen (Jo) Belastingdienst/Rivierenland/
kantoor Arnhem

mr. J. Glazenburg (Jurjen) Belastingdienst/Rivierenland/
kantoor Arnhem

P.M.H. Soomers (Paul) Belastingdienst/CPP/
kantoor Utrecht

E.A. van Wuijckhuise RE RA (Frank) Belastingdienst/Douane Noord/
kantoor Amersfoort

Bestuursadviseur
P.M. Tekstra (Paul)

Gironummer

Gironummer van de vereniging 444102
t.n.v. Vereniging van Hoofdamttenaren bij het Ministerie van Financiën,

Correspondentieadres
Drossaardslag 4
2805 DC Gouda
secretaris@vhmf.nl

co/oron

- 3 Vanuit het bestuur
- 5 Ledenmutaties
- 6 Wetsvoorstel rechtsbescherming bij
controlehandelingen van de fiscus
- 8 Wetsvoorstel defiscalisering van groepsrente
- 12 Seniorendag 2008
- 14 Fabel 1490 Fiscus reageert op “graaien”

Vanuit het bestuur

Inhoud

De sluitingsdatum voor het inleveren van de kopij voor de volgende Informatief is 15 februari 2009.

Dit voorwoord schrijf ik op een moment dat heel weinig duidelijk is. Wie wordt de nieuwe directeur-generaal, hoe staat het met de reorganisatie van de douane, wat voor functiewaarderingssysteem gaat de Belastingdienst krijgen, hoe ver is het met de nieuwe fiscale wetgeving, wat gebeurt er met de ontslagvergoeding en andere sociale verzekeringswetgeving, hoe staat het met de dekkingsgraad van het ABP en de zekerheid van ons pensioen? De volgorde is redelijk willekeurig, maar er is sprake van zorg. In dit artikel wil ik op alle genoemde zaken ingaan.

Maar eerst iets over ons gesprek in mei met onze staatssecretaris Jan Kees de Jager. De bijeenkomst stond in het teken van de fiscale wetgeving. Het was meestentijds een inhoudelijke discussie over de Vpb en de Awr. Wij hebben vooral gepleit voor een eerlijke Vpb-heffing, zodat gelijke gevallen gelijk behandeld worden, ongeacht waar belastingplichtigen gevestigd zijn en ongeacht de gebruikte juridische constructie. Het bestuur werd voor de Awr bijgestaan door Marc van Elk, die vanuit de vakbroederschapscommissie formeel recht was aangeschoven. Dat deed hij zo goed dat de staatssecretaris hem uitnodigde deel te nemen aan de denktank die helpt bij de nieuwe wetgeving Awr. Tot slot hebben wij nogmaals, en waarschijnlijk niet voor het laatst, gewezen op de organisatorische problemen in de dienst. De oorzaken zijn wellicht bekend, maar de ergernis van en het gevoel bij de gewone medewerker, van 'wat gebeurt er allemaal', kan niet vaak genoeg bij onze politieke baas en dienstleiding onder de aandacht worden gebracht. Als ik onze ontmoeting mag samenvatten: een interessant, levendig en hopelijk tot resultaat leidend gesprek.

Het is lastig om iets te zeggen over de nieuwe DG. Onze wensen zijn gerelateerd aan de ervaringen met de vorige functionarissen. Vanwege alle ophef de laatste tijd en de recente ervaringen hopen veel collega's dat de nieuwe DG meer lijkt op langer geleden functionerende DG's. Ik vraag mij af of dat terecht is. In de eerste jaren van haar functioneren heeft Jenny op haar manier geprobeerd een frisse wind door onze organisatie te laten waaien. Ook naar niet-managers werd geluisterd en er werd van gebaande paden afgeweken, soms zelfs bijna tegen beter weten in. Nieuwe ideeën en collega's kregen kansen. Helaas is de oude wijn door de gootsteen weggespoeld voor de nieuwe kans heeft gekregen zich waar te maken. Er is teveel tegelijk veranderd en er zijn teveel nieuwe opdrachten geaccepteerd. Wat mij betreft is een van de grootste missers het gebrek aan waardering voor de ervaren collega's. Het lijkt er soms op dat je pas carrière kan maken als je juist geen ervaring hebt bij de dienst. Iedereen kan zien wat daarvan is gekomen. Zonder mensen van buiten komen wij waarschijnlijk minder snel tot veranderingen, maar zonder mensen van binnen loopt het binnen de kortste keren uit de hand. Ik hoop dat de nieuwe directeur-generaal dit uitgangspunt onderschrijft en durft terug te komen op de gekozen route. En dan alstublieft niet direct weer een ander strategisch concept maar eerst en vooral weer echt aandacht voor heffen, controleren en innen.

Informatief

De reorganisatie van de Douane ligt ogenschijnlijk stil. Dat is niet zo, want af en toe merk je dat wel degelijk doorgedaan wordt op de ingeslagen weg. Dus alle werkzaamheden naar de buitengrens en de kantoren in het binnenland opheffen. Onze buitengrenzen liggen in de Randstad, op Schiphol en in de havens van Rotterdam en Amsterdam. De VHMF betwijfelt al vanaf het begin of er geen werkzaamheden meer zouden hoeven plaats te vinden in het binnenland, of nog preciezer gezegd bij de bedrijven zelf. Daarnaast vinden wij het vreemd dat je werk brengt naar de regio waar de arbeidsmarkt het krapst is. De medewerkers blijven achter op plekken waar minder vraag is naar arbeid. De toezegging aan de douanemedewerkers dat zij werk krijgen op het (blauwe) kantoor waar zij willen en ook nog naar eigen keus binnen of buiten, is mooi. Maar of de Belastingdienst hier verder mee komt is maar zeer de vraag. De formaties in de regio's lopen over. Ervaren collega's die vertrekken kunnen daardoor niet opgevolgd worden. Een en ander gaat onherroepelijk ten koste van de kwaliteit en de mogelijkheid van doorstroming van de enkele jongere die wij nog in ons midden hebben. Ondanks begrippen als 'horizontaal toezicht' en meer 'toezicht op straat' volgt de VHMF de ontwikkeling met zorg.

De discussie over functiestramien voor groepsfuncties wordt thans op scherp gezet door de dienstleiding. Er wordt al heel wat jaren over functiestramien gediscussieerd. De VHMF blijft vinden dat er niets mis is met het huidige systeem van groepsfuncties. Ook daarin zijn mogelijkheden om mensen te waarderen voor wat zij kunnen en doen. Er zijn versnellingen mogelijk en bij niet-functioneren kan de periodieke verhoging stop gezet worden. Jaren geleden is het systeem ingevoerd om mensen meer groeimogelijkheden te geven, opgebouwd door ervaring en ontwikkeling. Daar tegenover mocht de werkgever binnen de groepsfunctie de medewerker meer taken opdragen dan bij een functiebeschrijving voor een individuele functie mogelijk is. Een zogenaamde win-winsituatie, voor dat ook nog maar van dat begrip sprake was. Het voorgestelde nieuwe systeem gaat ervan uit dat slechts plusminus 25% van het werk en dus van de mensen binnen een groepsfunctie in de hoogste schaal zitten. Dat betekent dus geen doorstroming meer. Het wat minder betaald worden in het begin van je loopbaan accepteerde je omdat er de zekerheid was dat je bij normaal functioneren door kon tot het maximum van de hoogste schaal die bij jouw groepsfunctie hoort. In het voorgestelde systeem hangt veel af van hoe de leidinggevende tegen je aan kijkt, of er collega's weggaan die in een hogere schaal zitten in dezelfde groepsfunctie, dan functiefamilie geheten, en of er werk op dat niveau is. Per saldo lijkt het erop dat ten opzichte van nu er een bezuiniging beoogd is in het loongebouw. Niet voor de zittende collega's, die houden allemaal hun rechten, maar de nieuwe collega's of collega's die in een andere groepsfunctie terecht komen gaan er zeker wat van merken. Daar bovenop zijn de ervaringen met de functiestramien voor managers niet overwegend positief. In de M-2 laag is een, niet eens meer verkapte, bezuiniging doorgevoerd. Zichtbaar voor iedereen is het aantal schalen 14 in het management verminderd, door er zodanige eisen aan te stellen dat er minder mensen aan kunnen voldoen. Je moet bijvoorbeeld regionaal coördinator van een middel zijn, en er zijn nu eenmaal minder middelen dan er managers zijn in een regio.

En als ik denk aan de waardering voor managers, hun beoordelingen en de manier waarop menigeen te kijk is gezet, dan belooft dat voor de verdere invoering van het systeem weinig goeds.

Is er dan niets positiefs te melden? Ja wel. Het systeem van functiestramien voor individuele functies biedt waarschijnlijk meer kansen, zij krijgen betere doorstroommogelijkheden zonder dat zij hoeven te solliciteren. En er wordt gedacht over een functiestramien voor de technische individuele functie. Dat lijkt mij wel wat, maar dat kan ook door een extra groepsfunctie J in te voeren voor de technisch excellerende collega's. Daar heb je

geen functiestramien voor nodig. Ik zou tevreden zijn als die groep loopt van 13 tot en met 15, met een uitloop voor bijzondere collega's tot 16. Ik ben benieuwd wat jullie daarvan vinden, ik hoor het graag.

De op stapel staande nieuwe fiscale wetgeving vraagt aandacht van de vereniging. Zowel de successiewetgeving als ook de Algemene wet worden fors gewijzigd. Daarnaast zal ongetwijfeld ook de wet op de vennootschapsbelasting aangescherpt worden. Van belang is vooral de vraag: is het uitvoerbaar op een eerlijke en rechtvaardige wijze en leidt het voor iedereen in gelijke omstandigheden tot een gelijke uitkomst. Ik weet het niet. Grote zorg is voor mij ook of onze automatiseerders deze regelgeving op tijd juist verwerkt krijgen in onze systemen. Want op nieuwe stormen in de publiciteit zit niemand te wachten, in het minst de belastingdienstmedewerker. De vakbonderscommissies van onze vereniging hebben weer heel wat onderwerpen te bestuderen, zij zullen voorlopig niet zonder werk komen.

Over de werkgelegenheid gesproken. In breder vakbondsverband heeft de VHMF via de MHP laten weten zeer verontrust te zijn over hetgeen over ontslagvergoedingen wordt afgesproken en bedacht. Mensen met een inkomen boven de € 75.000 krijgen nog maximaal één jaarsalaris als ontslagvergoeding, zo hebben VNO-NCW en FNV afgesproken. Een schande, en makkelijk af te spreken als het jouw eigen achterban niet raakt. En nu hebben ook de kantonrechters de formule voor de ontslagvergoeding aangepast. Naar beneden uiteraard. Zogenaamd alleen voor jongeren, maar niets is minder waar. Voor de ouderen onder ons tellen die jaren net zo weinig mee als voor de jeugdige collega's. Nu zult u denken, dat is toch van toepassing op de marktpartijen en niet op de ambtenaren. Dat klopt. Maar het gevaar bestaat dat onze werkgever deze actie aangrijpt om ook bij ons versoberingen door te voeren. Ter 'geruststelling', de hogere beloningen in de marktsector worden waarschijnlijk niet overgenomen. Wij ambtenaren moeten het voorbeeld zijn. Ik maak mij ook zorgen over de sociale zekerheid. Een werkgever die niet bereid is om de bovenwettelijke WW uit te keren aan medewerkers die gedeeltelijk arbeidsongeschikt worden omdat dit geen werkeloosheid is, is aardig op weg een a-sociale werkgever te worden. De VHMF zal via CMHF en MHP blijven aandringen op een fatsoenlijke zorg voor collega's die in de problemen komen en gebruik moeten maken van de sociale verzekeringen.

Over problemen gesproken. De kranten staan bol van de krediet-crisis en de gevolgen daarvan voor de beurskoersen. Sinds deze week staan ook de pensioenfondsen volop in de belangstelling. Je kon erop wachten; de dekkingsgraad van het ABP keldert. En daarmee de zekerheid van onze pensioenen. Om te beginnen met de indexatie. Er was volop extra gespaard maar door het instorten van de aandelenkoersen en meer nog door de veranderende rente hebben de rekenmeesters steeds duidelijkere aanwijzingen dat er niets meer zeker is van de gedane toezeggingen. Voor de langere termijn maakt niemand zich grote zorgen, maar op de korte termijn is het alle hens aan dek. De indexatie van de uit te keren pensioenen zal wel niet doorgaan, helaas voor onze post-actieve collega's. Wat dit betekent voor de opbouw van de nog niet ingegane pensioenen weet ik niet. Het lijkt mij een hele klus om dit gat weer bij te spijkeren. Ik hoop dat geluisterd wordt naar professor De Vries van de Erasmusuniversiteit in Rotterdam. Hij pleit ervoor om de Nederlandse Bank als toezichthouder geen overhaaste stappen te laten eisen aan de pensioenfondsen. Gun ze de tijd om te herstellen, is zijn oproep, zonder direct draconische maatregelen voor te schrijven. Cees Michielse, directeur van de CMHF en namens ons lid van het bestuur van het ABP, kan bevestigd worden over alle pensioenkwesies die bij ons leven. Schroom niet dat via de site van de CMHF te doen.

Geldrop, 2 november 2008

Mutaties ledenbestand

Naar buitengewoon lid

01-04-2007	mr. J. Nijstad	Amsterdam/Amsterdam
01-11-2008	G.J. van den Berg	Oost-Brabant/Eindhoven
01-01-2009	J.B. Maas	Rijnmond/Rotterdam

Nieuwe leden

01-07-2008	Drs. E.C. de Reijer RA	Utrecht-Gooi/Utrecht
01-09-2008	mr. drs. M.M. Kors	Rivierenland/Arnhem
01-09-2008	drs. M. Wessels RO	Min Auditedienst/Utrecht
01-10-2008	mr. S. van den Berg	Zuidwest/Roosendaal
01-10-2008	mr. G.J.W. Willemse	CPP/Utrecht
01-01-2009	mr. R.J.H. Kortman	Oost/Almelo

Overleden

21-07-2008	C.J. Sleddering	Btg postactief
08-07-2008	mr. G. van Schagen	Btg postactief
11-07-2008	drs. J.N.J. Noorlandt	Btg postactief
18-07-2008	mr. J.P.A. Rutten	FIOD-ECD/Utrecht
28-07-2008	J. Nijman	Douane West/Hoofddorp

In Memoriam Prof. mr. J. Reugebrink

Recent vernam ik het overlijden van Prof. mr. J. Reugebrink, op 11 november 2008. Koos, zoals hij het liefst werd genoemd, was een aantal jaren directeur van het Opleidingsinstituut Financiën (OIF), waar veel van onze collega's de fijne kneepjes van het vak van inspecteur of ontvanger werden bijgebracht. Een aantal van onze leden, waaronder ik zelf, hebben als docent onder de leiding van Koos aan het OIF mogen werken.

Ieder die ooit van hem een college heeft bijgewoond zal de herinnering daaraan meedragen. Hij was in staat om mensen de liefde voor het vak bij te brengen. Zijn kennis, enthousiasme en wijze van presentatie maakte elk college tot een onvergetelijke happening.

Hij was een begenadigd spreker en voor gelovige mensen ook een prediker.

Ondanks zijn functie hield hij altijd oog voor de menselijke maat en waar hij meende dat iemand onrecht werd aangedaan dan schroomde hij niet om zijn invloed aan te wenden om dit ongedaan te maken. Kortom, hij was een mens om van te houden.

Moge hij rusten in vrede

Hans Swinkels
Secretaris VHMF

De administratieve kant van het wetsvoorstel “rechtsbescherming bij controlehandelingen van de fiscus”

Vakbroederschap formeel recht, mr. M.A.C. van Elk

Op 12 juli 2006 is door mevrouw Dezentje Hamming-Bluemink (VVD) en de heer Crone (PvdA) het initiatief wetsvoorstel “rechtsbescherming bij controlehandelingen van de fiscus”, kamerstuk II 30645 (verder: het wetsvoorstel) ingediend. De heer Crone is inmiddels opgevolgd door zijn partijgenoot de heer Tang. Zoals wellicht bekend voorziet het wetsvoorstel in de mogelijkheid voor belastingplichtige om, via het vragen van een voor bezwaar/beroep vatbare beschikking, bezwaar te maken tegen ieder verzoek om inlichtingen van de Belastingdienst. Daarnaast voorziet het wetsvoorstel in de mogelijkheid een voor bezwaar/beroep vatbare beschikking te vragen over een aantal kwesties samenhangend met de administratieplicht.

Het wetsvoorstel heeft in de fiscale literatuur heel wat pennen in beweging gekregen. Ook de Vakbroederschap formeel recht gaf in december 2006 in Informatief zijn mening over de gevolgen van het wetsvoorstel voor de uitvoeringspraktijk van de belastingdienst. Dat onze mening niet geheel onopgemerkt bleef, kan worden afgeleid uit de brief van de leden Dezentje Hamming-Bluemink en Tang van 4 april 2008 (30645, nr. 12) waarin werd opgemerkt: “Wij hebben de indruk dat fundamentele bezwaren tegen het onderhavige wetsvoorstel alleen leven bij de bestuursorganen waartegen het voorstel bescherming biedt”. De Vakbroederschap formeel recht ervaart deze opmerking als een stoot onder de gordel. Het lijkt alsof vergeten wordt dat de Vakbroederschap het algemeen belang beoogt te dienen, ook dat van de correcte belastingbetaler tegen zijn frauderende buurman. Een dergelijke opstelling van de indieners nodigt ons natuurlijk niet uit nog eens een bijdrage aan het publieke debat te leveren. Als we echter het publieke debat en fiscale literatuur nog eens de revue laten passeren valt op dat het onderdeel rechtsbescherming ten aanzien van de administratie- en bewaarplicht vrijwel geen aandacht heeft gekregen. Naar onze mening zijn er echter toch wel redenen om eens stil te staan bij de principiële kant van dit aspect. In dit artikel poogt de Vakbroederschap het “vergeten” onderdeel van het wetsvoorstel onder de aandacht te brengen. Daarbij beperken we ons tot een tweetal meer principiële aspecten die ons inziens nadere overweging waard zijn.

Naast de mogelijkheid om een rechtsingang tegen een informatievoordering te vragen, voorziet het wetsvoorstel zoals gezegd in de mogelijkheid een voor bezwaar vatbare beschikking te vragen over een aantal kwesties samenhangend met de administratieplicht. De volgende beschikkingen kunnen onder andere worden gevraagd:

- een beslissing of sprake is van administratieplicht;
 - een beslissing (in detail) waaruit de administratie moet bestaan;
 - een beslissing op een verzoek tot ontheffing van delen van de administratieplicht;
 - een beslissing op een verzoek tot (gedeeltelijke) ontheffing van de bewaarplicht;
 - een beslissing op een verzoek tot ontheffing van het voorschrift zodanig te bewaren dat controle binnen redelijke termijn mogelijk is;
 - een beslissing op een verzoek tot conversie van gegevensdragers;
- De inspecteur moet op verzoek deze beslissingen gemotiveerd in een voor bezwaar vatbare beschikking neerleggen. Tegen de beschikking is bezwaar en beroep mogelijk.

Het wetsvoorstel lijkt op het eerste gezicht dus bescherming te bieden tegen situaties waarin de overheid administratieve verplichtingen oplegt. Een logische zaak zult u wellicht denken. Maar nader beschouwd rijst toch de vraag of er geen principiële bezwaren tegen een dergelijke materiële codificatie van de administratieplicht bestaan. Die bezwaren hebben te maken met het karakter van de administratieplicht.

De administratieplicht heeft in beginsel namelijk een subjectief karakter. Dat betekent dat het in de eerste plaats de ondernemer zelf is die bepaalt hoe en welke administratie wordt gevoerd. Weliswaar is er een zekere objectieve ondergrens, die gevormd wordt door de norm dat een administratie tenminste hetgeen moet bevatten dat een geobjectiveerde ondernemer minimaal nodig heeft om zijn onderneming in de greep te houden, het principe blijft dat de ondernemer zelf mag bepalen hoe hij aan zijn administratieplicht invulling geeft. Een administratie is immers voor ieder bedrijf anders en bovendien kan een ondernemer zelf kiezen hoe hij zijn administratieve processen en interne beheersing organiseert. Daarbij geldt natuurlijk dat er meerdere wegen naar Rome leiden. Iedere ondernemer bepaalt dus zijn eigen individuele administratie. Beschouwd in het perspectief dat de administratieplicht in beginsel dus een subjectieve aangelegenheid van de ondernemer is, komt de verplichting uit het wetsvoorstel voor de overheid, om die subjectieve invulling (in detail), in een voor bezwaar vatbare beschikking te gaan vastleggen minder logisch voor. De inspecteur moet in het kader van de rechtsbescherming dus de administratie in een beschikking vastleggen, terwijl de feitelijke inhoud van de beschikking in grote mate afhankelijk is van de wil van de ondernemer. De vakbroederschap ervaart hierin een zekere spanning tussen het wetsvoorstel en het karakter van de administratieplicht. Het zou niet onterecht zijn als hieraan in de verdere parlementaire behandeling van het wetsvoorstel aandacht geschonken zou worden.

In de tweede plaats pleit de vakbroederschap voor een afweging tussen het te verkrijgen voordeel in de vorm van verbeterde rechtsbescherming en de offers die in de vorm van administratieve lastenverzwaring vermoedelijk zullen optreden. Het begrip administratie bevat ook het geheel van maatregelen van administratie, organisatie en interne beheersing en de vastleggingen daarvan. Die maatregelen neemt een ondernemer voortdurend, aangezien de onderneming zich telkens moet aanpassen aan gewijzigde omstandigheden in haar commerciële en maatschappelijke omgeving. De administratie, het administreren, is dus als het ware een altijd voortschrijdend proces. De rechtsbeschermende waarde van de beschikking die de administratie (tot in detail) vastlegt, heeft dus maar beperkte geldigheid in de tijd. Immers als de ondernemer zijn AO/IB (administratieve organisatie/interne beheersing) verandert is de beschikking gedateerd. De rechtsbeschermende waarde is in die zin in zekere mate relatief.

Aan de andere kant van de balans zijn er de administratieve lasten bij de overheid en de ondernemer. Het ligt in de lijn der verwachtingen dat de inspecteur aan de onderneming zelf ter voorbereiding van de beschikking een beschrijving van de AO/IB zal vragen (hij is immers onbekend met de specifieke administratie van de betreffende ondernemer). Artikel 4:2 lid 2 Algemene wet bestuursrecht lijkt hiervoor een wettelijke basis te bieden, het gaat immers om een beschikking op aanvraag. Langs deze weg komt een groot deel van de uitvoeringslast weer bij de ondernemer terecht, hetgeen een tot administratieve lastenverzwaring zou kunnen leiden. Het lijkt de vakbroederschap goed als de wetgever nog eens kritisch kijkt of hier niet een parse krokodil wordt gecreëerd.

Voor de goede orde merken wij nogmaals op dat rechtsbescherming uiteraard van groot belang is en dat ook de vakbroederschap erkent dat de rechtsbescherming van belastingplichtigen tegen de administratieve verplichtingen door de fiscus niet volmaakt is. Het is echter in de praktijk een complexe zaak, waarin in een broos evenwicht belastingheffing wordt gerealiseerd. Het belang van een rechtvaardige belastingheffing, ook van fraudeurs en onwilligen, vergt een zorgvuldige afweging van het wetsvoorstel. De vakbroederschap rekent het tot zijn taak bovengenoemde overwegingen bij het onderdeel beschikkingen samenhangend met de administratieve verplichtingen onder uw aandacht te brengen.

Het “wetsvoorstel” defiscalisering van groepsrente Op weg naar een volgende herziening

Door M'barek Alioua, lid van de Vakbroederschap Vpb

Zoals iedereen heeft kunnen lezen in de literatuur is er een voorstel voor herziening van de vennootschapsbelasting door drie hoogleraren¹ gelanceerd. Het voorstel dat in de vorm van een “wetsvoorstel” is gegoten, geeft een aanzet voor alle stakeholders (bedrijfsleven, politiek, wetenschap en belastingpraktijk) bij de vennootschapsbelasting om mee te discussiëren over de vormgeving en inhoud van deze wet. De discussie spitst zich toe op de vraag hoe gezorgd kan worden voor een wet die stabiele opbrengsten genereert, bestendig is tegen grondslaguitholling en voor een aantrekkelijk vestigingsklimaat in Nederland zorgt. In deze bijdrage wil ik dit voorstel becommentariëren, en enkele alternatieve oplossingen doornemen. Dit nadat ik heb aangegeven wat mijns inziens de aanleiding voor dit voorstel is geweest.

Inhoud van het voorstel

De inhoud van het voorstel van de drie hoogleraren komt op het volgende neer:

- defiscalisering van de groepsrente binnen een concern. Afschaffing van de renteaftrekbeperkingen (de artt. 10a, 10b, 10d van de wet Vpb). Niet aftrekbaarheid van rente betaald aan verbonden lichamen en vrijstelling van ontvangen groepsrente;
- een verbonden lichaam wordt gesteld op meer dan 50% belang en niet zoals nu op een belang meer dan 33 1/3 %;
- afschaffing van de regeling van laagbelaste deelnemingen
- “13 lid 1-rentekosten” niet aftrekbaar voorzover deze rentekosten betrekking hebben op overnames van verbonden deelnemingen;
- verschuiving van de schuldvordering van de DIGRA van box 1 naar box 2;
- afschaffing van de beperkte verrekening van de holdingverliezen;
- verlaging van het tarief van de Vpb naar 20%;
- afschaffing van de dividendbelasting;
- wijziging van het tarief van box 2.

Hoe is het zover gekomen?

De aftrekbaarheid van de rente in de vennootschapsbelasting heeft de laatste twintig à dertig jaar voor behoorlijke opwinding gezorgd binnen de fiscale wereld. Dit heeft met name te maken met het onderscheid dat wordt gemaakt binnen het bepalen van de winst voor de vennootschapsbelasting tussen de beloning voor risicodragend vermogen in de vorm van dividend (niet aftrekbaar) en vergoedingen betaald aan risicomijdende derden in de vorm van rente (aftrekbaar). Het feit dat Nederland geen bronheffing op rente toepast maar wel bronheffing op dividend en het feit dat het aflossen van schulden eenvoudiger is dan de terugbetaling van kapitaal maakt de keuze voor het financieren van verbonden lichamen met vreemd vermogen aantrekkelijker dan het storten van eigen vermogen. De aandeelhouders voelen zich als het ware gediscrimineerd ten opzichte van de verschaffers van vreemd vermogen en gaan op zoek, samen met creatieve belastingadviseurs, naar “rente-opwekkende” constructies (bijvoorbeeld omzetten van eigen vermogen in vreemd vermogen) om de “discriminatie” op te heffen en de fiscale winst verder te minimaliseren. Deze constructies kunnen zorgen voor uitholling van belastinggrondslag doordat de

ontvangen rente in laagbelaste jurisdicties wordt belast dan wel wordt afgezet tegen compensabele verliezen bij een verbonden lichaam.

Voor het oplossen van het probleem heeft de wetgever niet gekozen voor de gelijkstelling van eigen en vreemd vermogen bij de aftrekbaarheid van de diverse beloningen (zoals België het in zekere mate doet met de notionele interest-aftrek) maar voor reparatiewetgeving tegen deze rentestructures. Die reparatiewetgeving leidt weer tot verdere constructies, wat weer wordt gevolgd door nadere wettelijke reparaties. In korte tijd ontstaat iets wat volgens de hoogleraren aangeduid kan worden met het predikaat “vermolmd”. De regeling is volgens hen te complex en moet eenvoudiger.

Aanleiding van het voorstel

Waarom is er ineens zoveel belangstelling van de drie hoogleraren/ belastingadviseurs voor de rente aftrekbeperkingen?

Wel, de belastingadviseurs hebben in de wandelgangen vernomen dat Financiën bezig is te studeren op maatregelen, die verschuiving van de bijdragen van de verschillende sectoren aan de schatkist en de uitholling van de belastinggrondslag sinds 2007, tegen kunnen gaan. De verschuiving in de bijdrage aan de schatkist uit zich in het steeds afnemende deel van het internationale bedrijfsleven in de Vpb-opbrengsten. Als gevolg van de introductie van de nieuwe deelnemingsvrijstelling is het mobiele kapitaal nog mobieler geworden en het heeft zijn weg gevonden naar vriendelijke belastingoorden zoals Cyprus of Malta. Eén van de bekendste fiscale constructies betrof het storten van eigen vermogen in een buitenlandse vennootschap met een winstbelasting van 10 procent en teruglenen. Dit leidde tot een besparing van 15,5%, doordat de rentebaten van de dochter bij de moeder vrij van belasting worden geïncasseerd als gevolg van de werking van de deelnemingsvrijstelling. De rente komt wel in aftrek

tegen 25,5%. Deze constructie is mede mogelijk geworden door de afschaffing van de voormalige bepaling in artikel 10, lid 1, letter d, wet Vpb en andere renteaftrek beperkende maatregelen. Artikel 10d wet Vpb is niet effectief vanwege de royale drempel, en de mogelijkheid om het groepsbegrip te manipuleren. Art. 10d is bovendien minder effectief doordat omvang van de renteaftrek in Nederland mede wordt bepaald door de financiering van het concern als geheel; de zogenoemde concernratio.

Actie van de staatssecretaris per 2008

Per 2008 heeft de staatssecretaris een wijziging van artikel 10a wet Vpb geïntroduceerd om het bovenstaande lek te repareren. Vanaf 2008 krijgt de Belastingdienst de mogelijkheid om aannemelijk te maken dat de lening op onzakelijke gronden is aangegaan waardoor de rente niet aftrekbaar wordt. De vraag is of deze maatregel effectief zal zijn. Het algemene gevoel is dat het probleem nu naar de belastinginspecteur is verschoven. Mensen uit de fiscale praktijk weten dat het bijna onmogelijk is om de onzakelijke gronden bij de rechter aannemelijk te maken. Belastingplichtigen komen snel aan de zakelijkheid toe.

De staatssecretaris is van plan om naar andere maatregelen te kijken als deze wijziging 2008 niet het beoogde effect heeft. Hij denkt aan andere rentebeperkende maatregelen, zo zei hij in een interview bij het televisieprogramma Buitenhof van 23 februari jl.

De belastinggrondslag zou verder kunnen worden uitgehold door “agressief gefinancierde” overnames van Nederlandse bedrijven. Deze overnames worden veelal gefinancierd met leningen tegen hoge rente en afkomstig van vennootschappen gelieerd aan de overnemer. Door gebruikmaking van de fiscale eenheid kan de rente onmiddellijk in aftrek komen op de operationele winsten. Vóór 2007 kon deze rente slechts getemporeerd (dus op termijn) in aftrek worden gebracht door de werking van art. 15ad, wet Vpb, dat echter per 1 januari 2007 is afgeschaft. De door gelieerde vennootschappen ontvangen rente wordt veelal laag belast in tax-havens. Artikel 10d is niet effectief gebleken om een deel van de opbrengst hier in Nederland te houden.

Beoordeling van het voorstel

Zoals hiervoor is genoteerd, zint het ministerie op (andere?) maatregelen om deze problemen op te lossen. Er wordt met name gekeken naar onze Duitse bureaus (deze hebben een zogenaamde earningstripping-maatregel). De vraag is of de door de drie hoogleraren voorgestelde maatregelen beter zijn dan de aanpak van het ministerie en of zij de hiervoor gesignaleerde problemen in voldoende mate oplossen.

De maatregelen van de drie hoogleraren worden als budgetneutraal gepresenteerd.

Defiscalisering van de rente wordt gepresenteerd als grondslagverbreding, waardoor belastingopbrengsten vrij komen. Maar is dat zo?

Een eenvoudige berekening bij defiscalisering van de rente, laat zien dat het niet zo is:

In de huidige systematiek wordt de rente in bepaalde situaties (10a, 10b en 10d) niet in aftrek toegelaten. De ontvangsten rente wordt wel belast.

Stel dat, in een binnenlandse situatie, met 10a, 10b en 10d een renteaftrek van 100 is gemoeid. Het voorstel betekent een gemiste opbrengst voor de fiscus van 25,5 (100x tarief van 25.5%). Immers aftrekbeperking leidt tot hogere winsten en indien aftrek wordt toegelaten, zijn de fiscale winsten lager. Wat weer tot lagere opbrengsten leidt.

Bij defiscalisering van de *ontvangen* rente van 100 belopen de door de fiscus gederfde inkomsten ook 25,5 (de ontvangen rente van 100 wordt bij de huidige regeling ook belast tegen 25,5%).

Er is derhalve een gemiste opbrengst van 51².

De afschaffing van de 13 lid 1-rentekostenaftrek voor overnames van gelieerde vennootschappen kan mijns inziens ook niet tot een aanzienlijke opbrengst leiden. In de praktijk worden niet verbonden vennootschappen overgenomen, maar voornamelijk deelnemingen van derden. Indien de bepaling gelezen moet worden in de zin dat de renteaftrek niet is toegestaan na de overname (omdat hierna pas verbondenheid ontstaat), is het criterium van verbondenheid mijns inziens zodanig beperkt (alleen deelnemingen van meer dan 50% vallen hieronder) dat er nog behoorlijk wat rente van overnames van onder de 50% wel in aftrek wordt toegelaten, wat dus niet tot een spectaculaire grondslagverbreding leidt.

Rente verschuldigd aan derden blijft aftrekbaar. Mensen uit de praktijk weten dat het controletechnisch erg moeilijk dan wel onmogelijk is om vast te stellen of de rente niet feitelijk verschuldigd is aan een verbonden lichaam ergens anders dan in Nederland.

Het is niet zo dat met het defiscaliseren van de groepsrente alle Vpb-constructies uit de wereld zijn. Door het onbelast laten van de groepsrente, in combinatie met het afschaffen van de laagbelaste deelneming zullen belastingplichtigen belaste baten omzetten in onbelaste groepsrente. Het volgende voorbeeld kan dit toelichten.

Stel een bedrijf heeft de beschikking over 100 miljoen op deposito bij een bank tegen een rente van 5% (voor overnames). De rentebaten zijn in de huidige situatie normaal belast. Belastingplichtige kan een dochtermaatschappij in een laagbelaste buitenlandse jurisdictie oprichten met een eigen vermogen van 1 miljoen en haar vreemd vermogen van 99 miljoen tegen 5% verstrekken. Dit bedrag wordt weer teruggeleend tegen 5,5%. Belastingplichtige heeft weliswaar geen renteaftrek maar ook geen belasting meer over de rentebate omdat deze groepsrente betreft. Het verschil tussen de 5,5% en 5% wordt in het buitenland zeer vriendelijk belast en daarna via de deelnemingsvrijstelling geïncasseerd. Immers de bepaling met de laagbelaste deelneming is afgeschaft, volgens het “wetsvoorstel” van de drie hoogleraren.

Ook wordt voorgesteld om het tarief van box II te wijzigen. Ik ben, met de auteurs, van mening dat het tarief van box II niet meer houdbaar is bij een tariefsverlaging van de Vpb. Ik licht dit als volgt toe. Sinds het tarief van de Vpb verlaagd is naar 25,5%, is er een verstoring gekomen in het evenwicht met de gecombineerde heffing Vpb/Ib van de aanmerkelijkbelanghouder. Het evenwicht zal verder verstoord worden bij een Vpb tarief van 20%. Het toptarief in de Ib is thans 52% terwijl het gecombineerde tarief 44,125% dit is $25,5\% + 25\%$ van $(100 - 25,5)$ bedraagt. Het tarief van box II moet derhalve omhoog.

De afschaffing van de dividendbelasting wordt ingeboekt voor € 0,6 miljard. In de begrotingsstukken 2009 staat verantwoord dat de dividendbelasting een opbrengst heeft van € 3,8 miljard. Wellicht bruto-belasting, omdat belastingplichtigen de ten laste van hen ingehouden dividendbelasting verrekenen met de inkomstenbelasting bijvoorbeeld. Maar het lijkt mij toch onwaarschijnlijk dat er slechts 0,6 miljard overblijft, na verrekening.

Indien het voorstel van Engelen c.s. ongewijzigd wordt ingevoerd zullen de zogenaamde holdingverliezen, tot nu toe beperkt door art. 20, lid 4, wet Vpb, weer onbeperkt verrekenbaar zijn. De afschaffing van de beperkte verrekening van de holdingverliezen wordt als volgt gemotiveerd. Doordat de 13 lid 1-rentekosten van financiering van verbonden deelnemingen niet meer in aftrek komen, kan de belastinggrondslag niet meer uitgehold worden door overdracht van winstgevende activiteit aan de holdings om de verliezen te verrekenen. Bovendien wordt bij overdracht van deze activiteiten afgerekend over de stille reserves en goodwill. Dit naast het feit dat de verliezen nog maar negen jaar verrekenbaar zijn.

Ik breng in herinnering dat de regeling van de holdingverliezen in de wet is gekomen in 2004 om een dam op te werpen tegen de verrekening van de verliezen ontstaan vóór het Bosal-arrest. Deze verliezen bestaan nog steeds. Ten tweede is de bepaling ontworpen om verschuiving van winstgevende buitenlandse activiteiten naar Nederland te voorkomen. Over deze activiteiten is niet afgerekend in Nederland, maar wellicht in het buitenland. Als de rentekosten van financiering van verbonden deelnemingen niet in aftrek komen, ontstaan weer verliezen. Belastingplichtigen kunnen de neiging krijgen om winst in de holding te parachuteren om deze verliezen te verrekenen. De regeling van de holdingverliezen heeft mijns inziens nog steeds nut, ook bij de nieuwe maatregelen.

Voorts wordt een heel ingewikkelde bepaling in 13a geïntroduceerd met een tekort aan vermogen etc. Een bepaling die op de huidige methodiek van artikel 10d lijkt. En daar willen we nu juist van af.

Er wordt ook één miljard opbrengst geboekt voor gunstige effecten van de tariefsverlaging. Deze gunstige effecten bestaan uit het verbeteren van het vestigingsklimaat en het verhogen van de loonbelasting. Ik denk persoonlijk dat de hoofdkantoren niet zo veel extra mensen in dienst zullen nemen. Een treasury-afdeling bestaat veelal uit drie à vier mensen. Je moet dus veel hoofdkantoren en andere neveneffecten hebben om die 1 miljard te kunnen terugverdienen.

Volgens de indieners van het voorstel leidt de defiscalisering van de groepsrente, de afschaffing van de laagbelaste beleggingsdeelneming, alsmede van de 13 lid 1 kosten, tot een zodanige grondslagverbreding dat het tarief van de vennootschapsbelasting naar 20% kan. Deze opbrengst dient mijns inziens minimaal gelijk te zijn aan 3,8 miljard. Dit wordt als volgt toegelicht. In de begrotingsstukken van 2009 is de belastingopbrengst geschat op 18 miljard met een tarief van 25,5%. Dit betekent dat er 70 miljard aan winsten door de bedrijven wordt aangegeven. Een tariefsverlaging van 5,5% leidt derhalve tot een gemiste opbrengst van 3,8 miljard³.

Indien het tarief van de Vpb verlaagd wordt naar 20% en de dividendbelasting, met een

opbrengst van 3,8 miljard, afgeschaft wordt, dan leidt dit tot een totale belastingderving van 7,6 miljard.

Het zijn harde euro's die worden uitgegeven tegen onzekere opbrengsten.

De conclusie die uit het hierbovenstaande getrokken kan worden is dat de financiële onderbouwing van het plan niet in orde is. De te verwachte opbrengsten worden overschat en de opbrengstverliezen worden onderschat.

Los van de financiën, is de vraag gerechtvaardigd of de voorgestelde maatregelen de problemen zoals hiervoor gesignaleerd oplossen. Ik denk dat de defiscalisering van de rente binnen concerns deze problemen wel kan oplossen. Maar ik verwacht niet dat de defiscalisering tot opbrengsten leidt. Integendeel het kost geld. Afschaffing van de dividendbelasting en andere maatregelen leiden alleen maar tot nog meer verlies van opbrengsten.

Vergeeten zaken: aanpak van de afwaardering van de leningen binnen concern

Als je toch bezig bent met opruimen en de wet eenvoudig maken, neem dan ook maatregelen tegen de arbitrage van financiering via eigen vermogen of vordering van de aandeelhouder. Het is vaak niet de rente wat een probleem oplevert maar de strenge voorwaarden van de HR om de financiering van de aandeelhouder via vorderingen te kwalificeren als eigen vermogen. Deze vorderingen worden volledig afgeboekt als het even tegen zit bij de bedrijfsactiviteiten van de dochtermaatschappij. Bij de dochtermaatschappij blijft de schuld gewaardeerd op nominaal, zo heeft de HR bepaald. De voorgestelde maatregel om de vordering onder de deelneming te brengen zal aan de bovenstaande situatie niet zo veel veranderen omdat de voorgestelde meesleepregeling alleen van toepassing is voorzover de aandeelhouder met het uitgeleende bedrag in zekere mate heeft deelgenomen in de onderneming van de deelneming. De belastingplichtigen hebben het dus zelf in de hand de strenge voorwaarden van de HR te manipuleren.

Overigens is het mij niet duidelijk wat de ratio is van de mogelijkheid van afboeking van een lening door de crediteur. Er is sprake van vermogensverschuiving (het was kas en is een lening geworden) die nooit via de verlies- en winstrekening is gelopen, in tegenstelling tot bijvoorbeeld leverancierskrediet. Dat is in eerste instantie wel door de crediteur als omzet gerapporteerd en het is logisch dat het afgeboekt wordt als de debiteur niet meer kan betalen. Een afwaardering van de lening dient mijns inziens geen invloed te hebben op het fiscale resultaat.

Vestigingsklimaat

Bij de wetwijziging van 2007 riep de staatssecretaris Wijn dat de tariefsverlaging goed was voor het vestigingsklimaat. Ik ben benieuwd hoe de effecten zijn na 18 of 19 maanden sinds de invoering van de Vpb 2007. Ik zie in de begrotingscijfers geen hogere opbrengst ten opzichte van de jaren daarvoor. In 2007 is er een opbrengst gerealiseerd van 18,6 miljard tegen een vermoedelijke opbrengst van 18,2 miljard in 2008.

De volledige aftrek van de financieringsrente van artikel 13, lid 1, wet Vpb van 2004 was ook ingegeven door het vestigingsklimaat. Indien deze renteaftrek na enkele jaren weer teruggedraaid zou worden, dan zou de overheid beticht kunnen worden van onbetrouwbaar gedrag, zoals is gebeurd bij de afschaffing van artikel 12, wet Vpb. Bovendien zou Nederland achterlopen ten opzichte bijvoorbeeld van onze concurrerende EU landen waarin de financieringslasten ter verwerping van de deelneming volledig aftrekbaar zijn.

Verdere verscherping van de thincap regels?

Een tweede vraag is of de earningstripping-maatregel niet efficiënter en effectiever is.

Steeds meer landen gaan over tot het introduceren dan wel het verscherpen van de wetgeving op het gebied van thincap-maatregelen. In Europa zijn dat landen zoals Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk, Italië, Slowakije enzovoort. Frankrijk heeft bijvoorbeeld enkele jaren geleden deze wetgeving geïntroduceerd en in 2006 verscherpt, waarbij nu de regeling van toepassing is op schulden ongeacht of deze zijn aangegaan bij aandeelhouder of bij derden.

Duitsland beperkt vanaf 2008 ook de rente die betaald is aan niet verbonden lichamen. De rente komt slechts in aftrek voor zover deze niet meer bedraagt dan 30 procent van de resultaten vóór netto rentekosten, belastingen en afschrijvingen (EBITDA). De rente die in enig jaar niet in aftrek kan worden gebracht kan worden doorgeschoven naar volgende jaren. Ook kent de regeling een drempel van € 1.000.000 (saldo van baten en lasten). Wanneer de rentevergoedingen voor het vreemd vermogen dit bedrag niet te boven gaan, blijven de rentebetalingen aftrekbaar. Daarnaast is de renteaftrekbe-

perking niet van toepassing in het geval dat belastingplichtige niet behoort tot een concern danwel kan aantonen dat de verhouding tussen het eigen vermogen en het vreemd vermogen boven die van het concern blijft. Deze regeling heeft als voordeel dat het midden en kleinbedrijf er geen last van heeft. De concernuitzondering is wel manipuleerbaar. Bijvoorbeeld in het geval van een belastingplichtige met drie aandeelhouders met een belangenverdeling van 30%, 30% en 40%. Met een juiste taxplanning kan ook volledige renteaftrek worden gekregen.

De regeling kan zeer effectief zijn tegen grote overnames met veel vreemd vermogen. De regeling kan mijns inziens de hiervoor signaleerde problemen van overnames door equity- bedrijven met verbonden leningen tegengaan.

Buiten Europa heeft ook in Taiwan de thincap wetgeving zijn intrede gedaan waarbij de renteaftrekbeperking ook voor schulden aan derden geldt.

De tendens is dus om thincap regelgeving te introduceren die erg aantrekkelijk is vanwege de eenvoud en de makkelijke uitvoerbaarheid. Wanneer van toepassing, leidt de maatregel niet tot veel discussies.

De drie hoogleraren stellen in punt 3 (budgettaire en uitvoeringsaspecten) dat de personele gevolgen van de voorgestelde maatregelen kunnen worden opgevangen binnen de bestaande begroting van de Belastingdienst. Ik ben heel benieuwd naar deze personele gevolgen en wat één en ander betekent voor de werkgelegenheid binnen de Belastingdienst.

¹ Wijziging van belastingwetten met het oog op het tegengaan van uitholling van de belastinggrondslag en het verbeteren van het fiscale vestigingsklimaat. Prof. mr. E.A. Engelen, prof. dr. H. Vording en prof. mr. S. van Weeghel. Gepubliceerd in WFR 2008/891.

² De belastingderving over de renteontvangsten is 25,5. De lagere winsten van 100 leiden ook tot een belastingderving van 25,5.

³ 5,5% van 70 miljard is ongeveer 3,8 miljard.

De VHMf-seniorendag 2008

Door Hans Herings

Eindelijk was het dan zo ver. De traditie is weer opgepakt. Een dag voor de 55+ leden van de VHMf en hun partners. Ooit zijn we naar het Openluchtmuseum in Arnhem geweest en ook een boottocht op de Biesbosch ligt menig een nog vers in het geheugen. En nu dan, begin september 2008 naar het vestigingsstadje Gorcum en Slot Loevestein, plaatsen waar een dag van herinneringen op gepaste wijze kunnen worden doorgebracht.

De organisatie had vooraf nogal wat verontwaardigde protesten op hun uitnodiging gehad ("Ik werk nog, hoor!") omdat zowel werkende als niet meer bij de dienst werkende leden, die aan de leeftijdseis voldeden, mochten komen. Maar hij of zij die de dag meemaakt hebben denken er (inmiddels) anders over. Dat moeten jullie vaker doen, en ik zal de (oud-)collega's wel vertellen wat zij gemist hebben. Ook de foto's van de dag maken duidelijk dat er veel genoten en gepraat is. Toppers waren de leden die bijna een 25-jarig jubileum als trekker op het ABP hadden of hun loopbaan als adjunct-inspecteur in Gorinchem waren begonnen. Het restaurant dat de hele dag als uitvalsbasis diende keek uit op het pand waar ooit de inspectie was gehuisvest. Bij een kop koffie of een andere versnapering kwamen de verhalen vanzelf weer naar boven en anderen genoten mee.

De hele dag was goed geregeld, met veel tijd voor het ophalen van herinneringen, maar ook momenten dat er iets gebeuren 'moest'. Zelfs het klimaat was onder controle. Alleen de files dreigden de start wat te verlaten. Maar ook daar werd een accurate oplossing voor bedacht. Voorzitter Erik Rutten, zoals vaker net op tijd binnen, opende de dag met een heel kort maar zeer gevat woordje. De andere bestuursleden vielen van de stoel. Zij wisten niet dat hij ook kort van stof kon zijn. De stadswandeling startte onder leiding van drie stadsgidsen. Het bleef droog ondanks dat de weersvoorspellers iets anders hadden aangegeven. 's Middags viel er toch een tweetal buien. Op die twee momenten zaten wij net op de boot (overdekt!) of waren binnen in het Slot Loevestein. Wie honger heeft geleden heeft niet opgelet, want vanaf de ontvangst (stuk taart), via een uitgebreide lunch en koffie met cake tot aan een aangeklede borrel, het kon niet op.

Met het verzoek dit snel weer te organiseren vertrok iedereen naar huis. Hier in Informatief en vooral via onze site op internet (www.vhmf.nl) kunnen jullie de foto's zien. En als je denkt die man of vrouw ken ik en was ik ook maar gekomen, let dan op de oproep voor de volgende keer. Mis het niet, het is gewoon leuk om herinneringen op te halen samen met je oude maten. Tot slot een woord van dank aan onze twee post-actieve bestuursleden Hans Swinkels en Paul Tekstra, die deze dag bedacht en geregeld hebben. Aan alles was gedacht; er was ook een programma beschikbaar voor de niet meer zo snel ter been zijnde collega's. Een uitdaging voor de volgende organisatoren of zouden ze het nog een keer willen doen? Van mij mag het, graag zelfs.

Fiscus reageert op “graaaien”

Door Marius Reuvers

Zeer veel Nederlanders ergeren zich mateloos aan het graaien van directeuren en commissarissen van grote ondernemingen. Ze doen dit via een zeker machtsmisbruik door de top van de onderneming. Deze managers hebben meestal alleen belangstelling voor het behalen van resultaten op korte termijn. Uit ervaring weten zij dat zij hun huidige functie gemiddeld zeven jaar zullen kunnen vervullen. De belangen van de grote onderneming op lange termijn, onder andere ten opzichte van de financiering, worden hierdoor vaak uit het oog verloren. Bovendien hebben deze ondernemingen, naast economische, meestal ook sociale doelstellingen. Deze laatste worden door het graaien gefrustreerd, waardoor de verplichtingen terzake niet geheel te goeder trouw worden uitgevoerd.

Dit kan, zowel voor een rechter als voor een wetgever, voldoende reden zijn om correctie toe te passen.

De fiscale wetgever kan via wetsduiding bepalen dat alle extra (-vagante) beloningen in een Reserve Extra Beloningen bij de werkgever moeten worden geboekt. Alles wat kwalitatief beoordeeld als beloning wordt genoten boven hetgeen een werknemer die onder de CAO valt geniet, is in dit verband extravagant. Dit geldt ook voor keuzerechten (opties op aandelen etc.). Deze REB is per definitie niet rentedragend en wordt op naam van elke directeur of commissaris gevoerd. In de visie van de fiscale wetgever heeft de REB als hoofddoel eventuele later ontstane tekorten in de oudedagsvoorziening of leefomgeving op te vangen. Deze reserve is daarom een sociaal plechtanker. In een zevenjarig dienstverband dekt het niet-extravagante deel van de beloning vrijwel nooit de kosten die moeten worden gemaakt voor een adequate oudedagsvoorziening.

De fiscale wetgever kan er van uitgaan dat de belanghebbende zou willen wachten (bijvoorbeeld omdat hij weer een topfunctie heeft verworven) met het toucheren van de inhoud van zijn reserve. Hij houdt daarmee ook langjarig belang bij de onderneming. Het toucheren van gedeelten van de REB dient naar economische maatstaven te worden beoordeeld. Het degressieve tarief in de tijd van de speciale loonheffing is hiervoor een voorname prikkel. De fiscus kan namelijk een degressieve loonheffing opleggen. Deze bedraagt in het eerste jaar van een (gedeeltelijke) opheffing van de reserve 80%. Elk volgend jaar waarin het toucheren plaats vindt is het tarief van de loonheffing 4% lager. Dat betekent dus dat na twintig jaar belastingvrij zou kunnen worden opgenomen. Dit laatste gaat wel erg ver. Beter is om in het vijftiende en volgende jaren te stoppen op 24%.

13 -6 - 2008

Ledenadministratie VHMF

In geval van:

- Adreswijzigingen (privé en kantoor)
- Wijziging eenheid
- Pensioen/VUT
- Opzegging/ aanmelding lidmaatschap,

Opsturen naar:

Ledenadministratie VHMF

J.W.J Swinkels

Drossaardslag 4

2805 DC GOUDA

email adres: jwj.swinkels@planet.nl

wordt U verzocht van dit formulier gebruik te maken. Leden die met pensioen of VUT gaan kunnen hun lidmaatschap omzetten in een buitengewoon lidmaatschap tegen een gereduceerde contributie.

Titel:
Naam en voorletters: Roepnaam m/v
SAPnummer Geboortedatum
Huisadres:
Postcode/Woonplaats:
In dienst van (Min./Eenheid/organisatie):
Kantooradres:
Postcode/Woonplaats kantoor:
Telefoon privé: Telefoon kantoor:
Privé e-mailadres:
Extern e-mailadres kantoor:

Reden mutatie (aankruisen)

☐ Nieuw lid	M.i.v.: *(ondertekenen)
☐ Adreswijziging	M.i.v.:
☐ Buitengewoon lid	M.i.v.:
☐ Beëindiging lidmaatschap	M.i.v.:
☐ Wijziging eenheid	M.i.v.:

(Opzegging dient voor aanvang van het nieuwe kalender jaar te geschieden.

Bij opzegging gedurende het jaar blijft de contributie over het lopende jaar volledig verschuldigd).

De contributie bedraagt per 1 januari 2009 € 15,30 per maand voor actieve leden en € 91,80 per jaar voor postactieve leden.

* Hij/zij gaat akkoord met centrale inning van de contributie door het Facilitair Salarisbedrijf te Zwolle. Hem/Haar is bekend dat deze inhouding via de salarisadministratie in SAP ook bekend is bij het dienstonderdeel waar hij/zij werkzaam is.

Datum,

Handtekening,

.....

.....

Ontwerp
HPC Concept

Drukwerk
HPC Drukkerij

Oplage
1800

Kopij kan worden toegezonden aan de redactie. De redactie beslist over plaatsing en behoudt zich het recht voor om stukken te bewerken.
Niets uit deze uitgave mag worden overgenomen zonder toestemming van de redactie.

